

Петко Тосев пише: Божиното огнище е едно
омотно кълме в нашата литература. ~~Това~~^{Това} е
взарено от онай вънршния Красота на завъз-
лут очерковане на живота и мирна бурна
всего Божиното огнище, ~~то~~^{то} си остово на-
мекото в живота ни.

Критикът Д. Зографов, като разглежда романа
„Габриел“ Закимов: Езикът е Кристиански и
звонил като сребърна камбана; в него се ир-
ливат най-изтънчени и свободни елементи на
картината и по своята нежна прозрачност
и кадифена мекота той напомня идеални худож-
нически език на Пушкина и Тургенева. А
за описанията на родине добруджа той напомня,
че авторът (Кирков) е вложил своите нежни, ур-
нишани с сантиментален пастиел, мекот
природата — в нейното чистото, нежно и нежно разнообраз-
ие. До сего никой български поет или писател, не
е успял на палитрата си толкова ситни и много-
бройни бои и не е вложил в пейзажът си толкова
много топлина, нежност и задълбавено настроение.